

31.225/II/PF

Betreft: klacht tegen de Vlaamse Milieumaatschappij.

Ter zitting van 27 januari 2000, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht van een Franstalige, de heer [...],[...] te Brussel, die van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) een betaalbiljet betreffende de heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren heeft ontvangen voor een huis dat hij, voor zijn verhuizing, bewoonde in Kraainem.

De taalaanhorigheid van de heer [...] was de diensten van de VMM bekend, aangezien hij haar een Franstalig bericht van adreswijziging had bezorgd.

*
* *

Ôp onze vraag om inlichtingen terzake, antwoordt u het volgende.

"Aangezien de heer [...] gedomicilieerd is in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is de Vlaamse Milieumaatschappij luidens artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen verplicht de Nederlandse taal te gebruiken aangezien de betrokkene niet in een gemeente met een speciale taalregeling woont.

De Vlaamse Milieumaatschappij heeft derhalve de taalwetgeving in bestuurszaken correct toegepast."

*
* *

Betaalbiljetten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Met toepassing van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, is m.b.t. de gemeenten met een speciale regeling, op de diensten waarvan de werkkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, de taalregeling van toepassing die door de bij

koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Volgens artikel 25, § 1, van de SWT gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten voor hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Dat artikel voorziet in faciliteiten enkel voor de Franstalige inwoners van de randgemeenten en niet voor de inwoners van gemeenten uit een ander taalgebied.

Aangezien de klager in een gemeente van Brussel-Hoofdstad woont, kan hij geen beroep doen op de faciliteiten die bestemd zijn voor de inwoners van Kraainem.

De VCT acht de klacht ontvankelijk maar niet gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken, aan de adjunct-gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant en aan de klager.